

ת"פ 41115/02/16 - מדינת ישראל נגד שלומי מלול

בית משפט השלום בנתניה

08 פברואר 2017

ת"פ 41115-02-16 מדינת ישראל נ' מלול(עציר) ת"פ

24660-10-16

לפני כבוד השופט עמית פרייז

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

שלומי מלול (עציר)

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד אלמוג בן חמו

הנאשם וב"כ עו"ד עידו רז מטעם הסניגוריה הציבורית

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו, בביצוע עבירות של התפרצות למקום מגורים כדי לבצע עבירה, גניבה, והפרת הוראה חוקית וזאת ב-2 אירועים כפי שיפורט להלן.

האירוע הראשון התרחש בחודש פברואר 2016, כאשר בשעה לא ברורה בין השעות 5.00 ל-12.00 הנאשם התפרץ לדירה באמצעות הזזת תריסי חלון הסלון, וזאת כאשר הבעלים ובת זוגו ישנים בדירה. בהיותו בדירה הנאשם גנב ממנה טלפון סלולארי איפון 6, טבעת יהלום, 1500 ₪ במזומן, ושעון יד של ארמני.

תחילתו של האירוע השני למעשה בסופו של האירוע הראשון, שכן בעקבות האירוע הראשון נעצר הנאשם למספר ימים ולאחר מכן שוחרר בתנאים של מעצר בית בפיקוח. בשלב מסוים אף מעצר הבית הומר ממעצר בית מלא למעצר בית עם יציאה לעבודה בפיקוח. בחודש אוקטובר 2016 הנאשם הפר את תנאי הפיקוח העדכניים עת בהיותו בחוץ לכתובת מעצר הבית (אם כי בשעה שבה אמור היה להיות מכתובת זו) ניצל את היתר לצאת לעבודה בכך שביצע עבירה של גניבת טלפון מעוברת אורח, כל זאת כאשר הוא נעדר פיקוח בניגוד לתנאי השחרור העדכניים.

באשר לאירוע הראשון הרי שעקרונית צודק הסניגור בכך כי כאשר מדובר בהתפרצויות לדירות לאור יום, הרי שישנה הקלה יחסית בענישה לעומת התפרצויות לדירות בשעות לילה. הדבר נובע מכך שהסיכוי להיתקל במי שגר בדירה קטן יותר בשעות היום מאשר בשעות הלילה. אולם במקרה זה גם סיכון קטן זה התממש, אמנם לא על דרך היתקלות ישירה בבני הבית אלא בכך שהנאשם נכנס לבית כאשר בני הבית נמצאים בו באופן שאולי לא צפוי, אך עובדה היא שכך היה. על כך יש להוסיף שבני הבית ישנו לתומם וניתן לשער מה היו מרגישים אילו היו מתעוררים ומרגישים שפרטיותם הופרה בכך שאדם זר נמצא בבית וזאת אף אם לא היו נתקלים בו ישירות. בשים לב לכך סבורני כי נסיבות האירוע מחייבות מתחם ענישה שבתווך בין המתחם המקובל להתפרצות לבית מגורים בשעות יום מבלי שהדיירים נמצאים לבין התפרצות לבית מגורים בשעות לילה. בנוסף, בקביעת המתחם יש להתחשב שבכך שהנאשם גנב מהבית רכוש בשווי אלפי שקלים אך מאידך הוא נתפס בסמוך לאחר מכן וכך הרכוש הוחזר לבעלים ולא הפיק תועלת ממעשיו. נוכח כל אלה, סבורני כי המתחם לאירוע הראשון הינו בין 9 ל- 24 חודשי מאסר בפועל ולצד זאת מאסר על תנאי ואפשרות לשלב רכיבים כספיים.

באשר לאירוע השני הרי שאם מבודדים כל אחד מהעבירות שעבר הנאשם באירוע זה, ניתן לקבוע מתחם שתחילתו במאסר מותנה. אולם, השילוב בין העבירות הביא לכך שהמתחם לו עתרה התביעה דהיינו חודשיים עד 10 חודשי מאסר בפועל לצד מאסר מותנה ואפשרות לרכיבים כספיים, הינו מתחם סביר שלא לומר אף מקל במידת מה. מדובר במי אשר הפר את האמון שבית המשפט נתן בו בכך ששחרר אותו בתנאים מגבילים כאשר בשלב מאוחר יותר ניתן בו אמון נוסף עת מעצר הבית אפשר יציאה לעבודה, וכל זאת למרות שכתב האישום שהוביל לתנאים אלה עסק בעבירות רכוש דהיינו המקרה הראשון שתואר. יוצא איפא שבית המשפט נתן בנאשם אמון בהליכה לקראתו והתרכזותו של האימון הינה בכך שהנאשם לא ישוב לבצע עבירות רכוש. בפועל הנאשם ניצל אמון זה כדי לעבור עבירת רכוש. אמנם קלה מהעבירה הקודמת אך עדיין עבירת רכוש. בכך הוכיח הנאשם כי אין כל מקום לסמוך עליו וללכת לקראתו בצעדים מקלים. עו"ד יאמר שהעבירה של גניבת טלפון הינה עבירה נפוצה למדי ובכל זאת אכן בפסיקה העונשים הינם במתחם שהציג ב"כ המאשימה ובשים לב לכך שהדברים לא נעשים אגב התפרצות, ולרוב אף לא תוך מגע פיזי עם מחזיק הטלפון אך אין עבירת גניבה של טלפון לבדה כעבירת גניבה של טלפון המבוצעת תוך כדי ניצול אמון של בית משפט באמצעות שחרור לתנאים מגבילים. בד בבד יאמר כי ביחס לגניבה הספציפית הנאשם אמנם הפיק תועלת מהמעשה אולם נמוכה מאוד שכן מכר את הטלפון ב- 200 שח בלבד ולבסוף גם הטלפון הושב לבעלים. לנוכח כל האמור, אינני רואה כל סיבה לקבוע מתחם קל מזה שהציגה התביעה דהיינו חודשיים עד עשרה חודשי מאסר בפועל עם ענישה נלוות.

כנסיבות שיובאו בחשבון לאחר קביעת המתחמים, יש להיזקק כמובן להודאתו שלה נאשם בשני כתבי אישום המהווה נטילת אחריות וחסכון זמן שיפוטי. אמנם לחובתו עבר פלילי אך זה בעבירות שקשורות לשירותו הצבאי וללא גוון פלילי מובהק ואף הן נעברו לפני מספר לא מועט של שנים. עו"ד הצביע הסניגור בצדק על הדגשת שירות המבחן אישיותו הדלה של הנאשם, יחד עם זאת, אינני סבור כי מדובר בקרבה לסייג אלא שהדברים צריכים לקחת בחשבון בהקשר של נסיבות חיים קשות וכן העובדה שלנאשם קשה השהות בכלא לעומת אדם עם נתוני אישיות טובים יותר. עוד יש להביא בחשבון לזכות הנאשם את העובדה שחירותו הוגבלה בגין ההליך הראשון שהרי כאמור שהה במעצר בית מספר חודשים באופן מלא ומספר חודשים עם יציאה לעבודה עד להפרה שבאירוע השני.

מנגד, יש לזקוף לחובתו של הנאשם את העובדה שכעולה מתסקיר שירות המבחן הרי שהעבירות בוצעו על רקע אורח חיים שולי שאימץ נוכח התמכרות לסמים, לרבות סמים קשים. במצב זה כשאלה נתוני הרקע של הנאשם הרי שקיים

חשש של ממש שללא שינוי באמצעות גמילה מסמים הרי שהנאשם עלול לחזור לדרכו העבריינית לאחר שחרורו. כעולה מהתסקיר עבירות הרכוש בוצעו לצורך מימון רכישת הסמים ומשכך ככל שהנאשם יזקק עדיין לסמים, הדרך לביצוע עבירות רכוש ללא הרתעה ברורה בענישה בתיקים שבפני, תהיה קצרה למדי. אמנם הנאשם מביע רצון להשתלב בטיפול במסגרת הכלא ואף לאחר מכן ואולם ללא צעדים מעשיים לא ניתן להסיק מסקנה אחרת מאשר הסיכון הטמון בו. יצוין כי סיכון מהווה שיקול אף לחריגה לחומרה מהמתחם ולכן אין מניעה שיהווה שיקול להחמרה בתוך המתחם כמשקל נגד שיקולים לקולא בתוך המתחם.

כאמור המתחם בשני אירועים מאפשר אף רכיבים כספיים אולם התביעה בהגנותה לא עתרה לרכיב של קנס והדבר תואם את העובדה שהנאשם לא הפיק תועלת של ממש ממעשיו ואף לא גרם בסופו של דבר לנזקים כספיים למתלוננים. מה גם שהיותו אסיר ואף נתוני חייו הדלים בכלל, לא יאפשרו לו לשלם קנס.

סוף דבר, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל של 12 חודשים וזאת החל מיום מעצרו הנוכחי שהוא 20.10.16 ובקיצוץ ימי מעצר קודמים בתאריכים 15.2.16 עד 18.2.16.

ב. מאסר על תנאי של 6 חודשים למשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר והתנאי הוא שלא יעבור כל עבירת רכוש.

ג. מאסר על של 3 חודשים למשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר והתנאי שלא יעבור כל עבירה שעניינה הפרת הוראה חוקית.

סמים שנתפסו כמוצג יושמדו.

טלפון נוסף על הרכוש הגנוב, ביחס לאירוע ההתפרצות, יחולט או יושמד בהתאם להחלטת קצין משטרה.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי בלוד בתוך 45 יום.

הפרוטוקול יתויק בשני התיקים.

ניתנה והודעה היום י"ב שבט תשע"ז, 08/02/2017 במעמד הנוכחים.

עמית פרייז, שופט

הוקלד על ידי סופיה עטיה